

Середа Єлизавета Георгіївна
*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
Державний податковий університет*

Шепиленко Вікторія Юрївна
*старший викладач кафедри публічних фінансів,
Державний податковий університет*

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-392-0-29>

SMART CITY ЯК ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ МІСТАМИ

Післявоєнна відбудова – невід’ємна складова подальшого розвитку України. Відновлення виробничої та соціальної інфраструктури потребуватиме значних фінансових вкладень, нових технологій відбудови країни, які дозволять оптимізувати наявні інфраструктури з урахуванням тенденцій інноваційного розвитку. Підґрунтям післявоєнного відновлення міст України повинна виступати інноваційна модель управління – SMART CITY. Окресленими питаннями на протязі останніх років займається велика кількість вчених: Полішук В. Г., Чукут С. А., Мужанова Т. М. та ін.

Вищий рівень технологізації суспільства забезпечують саме технології, спроектовані за принципом SMART: S (specific) – конкретність; M (measurable) – вимірність; A (achievable) – досяжність; R (relevant) – актуальність; T (time bound) – обмеженість у часі [1–4].

Основна мета створення “Smart city” – підвищення якості життя населення використовуючи передові технології акцентуючи увагу на безпеці, економіці та екології [5]. Основні складова розумного міста відображені на рис. 1.

Smart-технології здатні не тільки самостійно формулювати всю множину цілей власного функціонування, але й своєчасно

коригувати такі цілі в залежності від зміни внутрішніх та зовнішніх умов й факторів впливу [5]. В загальному smart-технології означають здатність мислити як людина, діяти як людина, мислити раціонально та діяти співвідносно, тобто досягати цілей у ряді змінних обставин [6].

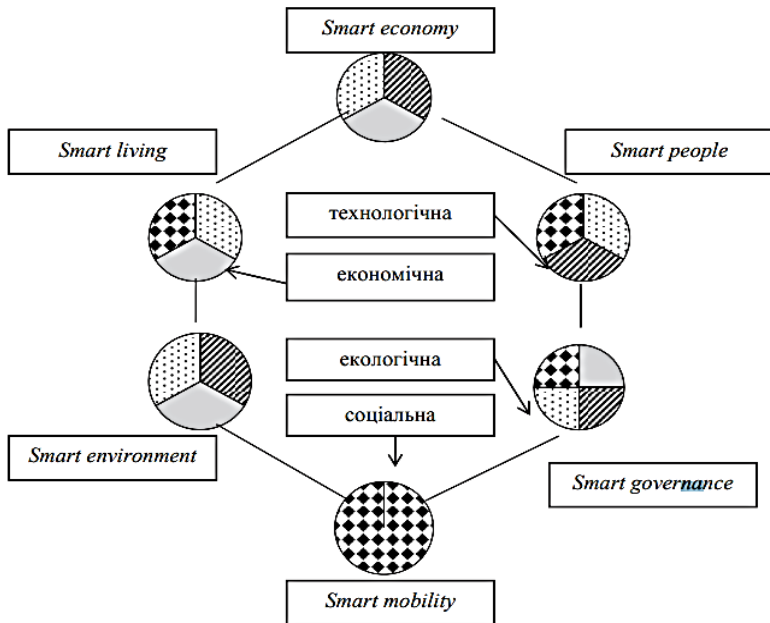

Рис. 1. Складові моделі «розумного міста»

Побудова Smart City – це комплекс заходів, спрямованих на модернізацію всіх сфер управління містом. У кожного міста, зазвичай, свої завдання. Одні вирішують проблеми, пов’язані із безпекою, інші удосконалюють роботу комунального транспорту, треті скорочують енерговитрати у будинках. Жодне із цих завдань не буде ефективно вирішено, якщо у міста не з’явиться базова інфраструктура. По суті вона нагадує просунутого міського телеком-оператора.

Немає жодного міста на території України, в якому було б побудовано досить велику кількість елементів, що належать до Smart City. У більшості міст немає навіть готової збудованої базової інфраструктури. Основною причиною недосконалого розвитку міст є недостатність фінансування.

На сьогоднішній день є певні результати впровадження smart-технологій в Києві: створено Міський дата-центр, встановлено камери, побудовано Ситуаційний центр, Опорну мережу, Зони Wi-Fi, впроваджено систему Єдиний квиток. Якщо з концепцією київського Smart City все більш менш зрозуміло, то в регіонах існує безліч перешкод на шляху впровадження smart-технологій. Тому потрібно удосконалювати цей процес і адаптувати його до післявоєнного відновлення міст України.

На нашу думку, головними передумовами ефективності такого впровадження виступає наявність раціональної інфраструктури, досконалість правового та регуляторного підґрунтя інноваційної моделі управління містом Smart City, дієва система протидії цифровому шахрайству, рівень використання фінансових, інформаційних та комунікаційних технологій, наявність надійної системи вимірювання та оцінки даних в умовах воєнного стану.

Крім того ефективний процес впровадження smart-технологій в післявоєнне відновлення міст України потребує: активного втручання влади; тісної взаємодії державного та недержавного секторів в контексті впровадження smart-технологій; удосконалення механізмів фінансування smart-технологій тощо.

Таким чином, саме системний підхід до формування політики у сфері розбудови smart-інфраструктури зможе пришвидшити розвиток ринку smart-технологій та впровадження smart-рішень в процесі післявоєнного відновлення міст України.

Література:

1. Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 груд. 2020 р. № 1556-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-p#Text>

2. Сова О. Я., Радзівілов Г. Д., Шишацький А. В., Швець П. С., Ткаченко В. А., Невгад С. С., Жук О. В., Кравченко С. І., Молодецький, Б. В., & Мягих Г. Г. Розробка методу підвищення оперативності оцінки стану об'єкту моніторингу в інформаційних системах спеціального призначення. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. 2022. № 2 (3 (116)). Р. 6–14. DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.254122>
3. Штучний інтелект як технологія створення автоматизованих інтелектуальних систем. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/5044/1/20160428-29_TEZY_V3_P349.pdf
4. Ямпольський Л. С., Ткач Б. П., Лісовиченко О. І. Системи штучного інтелекту в плануванні, моделюванні та управлінні. *Бізнес – Інформ*. 2011. № 2. С. 15–18.
5. Marciniak K., Owoc M. Applying knowledge grid models in smart city concepts. Proceedings of the 6th Knowledge Cities World Summit, KCWS, Lookus Scientific. 2013. P. 238–244.
6. Єфремов М. Штучний інтелект, історія та перспективи розвитку. 2020. URL: <http://vtn.ztu.edu.ua/article/view/81625/79214>
7. Honcharov Yu. V., Shtuler I. Yu., Ovechkina O. A., Shtan M. V. Digitization as a means of implementing changes in the transitive model of power–property–labor relations in Ukraine. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 2021. № 5. P. 170–175. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2021-5/170>